

ת"פ 15817/05/12 - מדינת ישראל נגד אמין חטיב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 15817-05-12 מדינת ישראל נ' חטיב(עציר) ת"פ
22980-04-13

בפני כב' השופט אביטל חן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אמין חטיב (עציר)

הנאשמים

גזר דין

הנאשם, בן 23.5 שנה הורשע בביצוע מספר עבירות בשני כתבי אישום נפרדים.

בתיק 15817-05-12 הורשע הנאשם בעבירות של התפרצות לרכב וגניבה מרכב, בך שביום 30/10/11 התפרץ יחד עם אחר, קטין, לרכב מסוג מיצובישי מ.ר 73-407-02, השייך למוחמד קרק.י.

הנאשם פתח את דלת נהג הרכב ע"י הורדת החלון ופתיחת הנעילה, וגנב את מכשיר הרדיו דיסק המותקן ברכב בעוד האחר מתצפת על המקום.

בתיק 22980-04-13 הורשע הנאשם בעבירה של קבלת רכב או חלק גנובים, ומתן הרשאה לקטין לנהוג ללא רישיון נהיגה, בכך שבחודש אוקטובר 2011 רכש הנאשם תמורת 1,000 ₪ אופנוע, שנגנב מבעליו ומסרו לקטין שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה על מנת שזה ינהג בו.

טיעוני הצדדים לעונש

התביעה טוענת למתחמי ענישה הנעים בין 6 ל-18 חודשי מאסר בשני כתבי האישום. בתיק 15817-05-12 עותרת התביעה להטלת מאסר למשך 10 חודשי מאסר ובתיק 22980-04-13 מבקשת להשית על הנאשם 8 חודשי מאסר, הכללירצוי במצטבר לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם כיום (במסגרת הרשעתו בבית המשפט המחוזי בירושלים).

מנגד, בטיעוניו לעונש מדגיש הסנגור את נסיבות חייו הקשות של הנאשם כמתואר בתסקיר שירות המבחן (ראה להלן) ומציין כי נוכח טענת הנאשם כי הינו נקי מסמים וברצונו לעבור שיקום, להשית על הנאשם עונש מאסר לרצוי בחופף

לעונש המאסר אותו הוא מרצה כעת.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם רווק בן 23.5 שנה, השני מבין 5 ילדים מרצה עונש מאסר בן 28 חודשים שנגזר עליו ביום 9/9/14 במסגרת ת"פ 51010-02-14 (להלן: "**התיק במחוזי**") בגין הרשעתו בביצוע עבירת שוד.

הנאשם סיפר כי הוריו נפרדו בהיותו בן 8 שנים. אביו בן 50 שנה, מובטל ומכור לאלכוהול. אמו של הנאשם, בת 45 שנה, מתגוררת בשוודיה ונשואה בשנית. הנאשם ואמו אינם בקשר ולדברי הנאשם אין הוא זוכר את אמו ואין לו חוויות ילדות הקשורים אליה.

הנאשם סיפר כי לאורך השנים, לא היה לו מקום מגורים קבוע ועד למעצרו התנייד בין בתי קרוביו. הנאשם תיאר תחושת דחייה מצד קרוביו ותיאר ריחוק ממשפחות המוצא של הוריו.

לדברי הנאשם, מגיל צעיר נחשף להתמכרות של אביו לאלכוהול, ובהיותו בן 10 שנים החל לצרוך סמים ואלכוהול. הנאשם תיאר שימוש יומיומי בסמים ובאלכוהול, שלטענתו פסק עם מעצרו במסגרת התיק במחוזי.

על פי האמור בתסקיר, הנאשם לא למד במסגרות חינוכיות, ואין הוא יודע קרוא וכתוב. במהלך השנים עבד הנאשם בעבודות מזדמנות ובתקופה שקדמה למעצרו בתיק המחוזי היה מובטל.

היסטוריה עבריינית והעבירות הנוכחיות

כאמור, לנאשם עבר פלילי בגין הרשעתו בתיק המחוזי.

בנוגע לתיקים עליהם עומד הנאשם לדין ציין הנאשם כי כיום הוא מבין ששגה אך פעל תחת השפעת סמים ואין הוא זוכר את פרטי העבירות.

שירות המבחן התרשם מנטילת אחריות ראשונית למעשיו, אך מציין כי הנאשם מטשטש את חומרת מעשיו ונוטה להשליך את האחריות על האחר, כשהוא ממזער את חלקו בביצוע עבירות.

דיווח שהתקבל מבית הכלא בו שוהה הנאשם מעלה כי הנאשם אינו משולב בכלא בתעסוקה או במסגרת חינוכית, ואף אינו משולב בהליך טיפולי.

הערכת סיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום

עמוד 2

שירות המבחן התרשם מאדם שגדל בתנאי עזובה והזנחה פיזית ורגשית קשה על רקע העדר דמות אימהית, אשר גרמה לפגיעה ראשונית קשה, לצד אב מכור ומזניח, ואלו הובילו לשימוש בסמים.

להערכת שירות המבחן, ברקע לביצוע העבירה עומדת התמכרותו לסמים וקושי לשליטה בדחפיו.

שירות המבחן התרשם כי על אף שהנאשם מביע רצון להיגמל מסמים, הרי שבשלב זה של חייו אין הוא בשל ואין לו את הכוחות הנדרשים לצורך הצלחה בהליך גמילה משמעותי ואינטנסיבי במסגרת קהילה טיפולית, זאת מעבר לעובדה שכיום הוא מרצה עונש מאסר למשך תקופה ארוכה בת 28 חודשים.

בנסיבות הענין, ממליץ שירות המבחן על הטלת מאסר לצד מאסר מותנה כאשר האפיק הטיפולי ייבחן במסגרת המאסר.

דין וגזירת דין

מתחם העונש ההולם

לצורך גזירת דינו של הנאשם יש לקבוע מתחם עונש הולם למעשי העבירות שביצע הנאשם, לשם כך יש להתחשב בערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

ת"פ 15817-05-12

הנאשם הורשע בעבירה של פריצה לרכב וגניבה מרכב. מדובר ב-2 עבירות השלובות זו בזו ומהוות אירוע אחד ולפיכך יושט עונש כולל על האירוע כולו.

הערך המוגן בעבירות אלו הינו הזכות להגנה על הקניין, כאשר מידת הפגיעה בערך המוגן בינונית - גבוהה. הנאשם פרץ לרכב יחד עם אחר, אך לא נגרם נזק לרכב עצמו, משהצליח לפתוח את דלת הנהג על ידי הורדת החלון ופתיחת הנעילה. באותן נסיבות נטל הנאשם את מכשיר הרדיו דיסק שהיה מותקן ברכב.

בע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל נפסק על ידי בית המשפט העליון בענין גניבות רכב:

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך."

בבש"פ 45/10 מסארווה נגד מדינת ישראל אשר עוסק אמנם בבקשה למעצר עד תום הליכים שנה וחזר בית המשפט על חומרת עבירות הגניבה מרכב והצורך בענישה מרתיעה:

"פתאום קם אדם בבוקר ומוצא..." שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גם בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה."

בחנית הענישה הנוהגת מעלה כי בגין במקרים דומים הוטלו על הנאשמים עונשי מאסר בפועל, לעיתים, אפשר על דרך עבודות שירות, כאשר במקרים חריגים ומשיקולים של שיקום משמעותי, הסתפק בית המשפט במאסר מותנה:

בת"פ (ת"א) 18736-10-09 מדינת ישראל נ' אספת חן (25/10/2009), הורשעה הנאשמת, נעדרת עבר פלילי, בעבירה של פריצה לרכב, גניבה מרכב וחבלה במזיד ברכב. על הנאשמת הוטלו 3 חודשי מאסר מותנים וחתימה על התחייבות. בית המשפט התחשב בתהליך גמילה אינטנסיבי שעברה הנאשמת ובחלופי הזמן ממועד ביצוע העבירות, מבלי שנפתחו נגדה תיקים פליליים נוספים.

ברע"פ 11428/05 עבדו נ' מדינת ישראל (14.12.05), נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם שהורשע בעבירות של פריצה לרכב במטרה לבצע גניבה, ניסיון גניבת רכב, גניבה מרכב והחזקת מכשירי פריצה. הנאשם בעל עבר פלילי. הנאשם נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 2011/10 בדרן נ' מדינת ישראל (12.4.10), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר החמיר בעונשו של נאשם, ללא עבר פלילי, שהורשע בעבירת גניבת רכב וניסיון לגניבת רכב. הנאשם נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (ב"ש) 1572/07 מדינת ישראל נ' אסמעיל אבו עייאדה (11.2.2010), הורשע הנאשם, בעל עבר פלילי בתחום עבירות הרכוש, בעבירה של פריצה לרכב, גניבה מרכב וחבלה במזיד ברכב. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי לנפגע העבירה.

בת"פ (ת"א-יפו) 51338-01-12 **מדינת ישראל נ' שררה** (06.11.12) בית המשפט קבע כי בעבירה של פריצה לרכב וגניבה מרכב מתחם העונש ההולם נע בין 4-5 חודשי מאסר לשנת מאסר. באותו מקרה לחובת הנאשם עמד עבר פלילי מכביד, הנאשם לא נטל אחריות והשתמש בסמים. בית המשפט הטיל על הנאשם עונש מאסר למשך 10 חודשים, הופעלו עונשי מאסר מותנים, ובסך הכל נקבע כי ירצה 23 חודשי מאסר וכן עונשים נלווים.

בת"פ (ראשל"צ) 28411-09-12 **מדינת ישראל נ' מוניס** (04.12.12), קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם בעבירה של התפרצות לרכב בכוונה לגנוב נע בין 4-5 חודשים ועד לשנת מאסר.

בת"פ 37954-03-10 **מדינת ישראל נ' דניאל ששון** (7.5.13), הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בגין 2 עבירות של פריצה לרכב, 2 עבירות גניבה מרכב, ניסיון לפריצה לרכב וחבלה במזיד. העבירות בוצעו לאורך יממה אחת, ב-3 אירועים שונים. בעברו של הנאשם הרשעה קודמת בעבירת התפרעות. בית המשפט הטיל על הנאשם עונש מאסר למשך 4 חודשים, עונש מותנה, קנס ופיצוי למתלוננים. הנאשם הופנה לממונה על עבודות שירות, אך לא ניצל הזדמנות זו.

בת"פ 52245-01-12 **מדינת ישראל נ' בני מיכאלי** (8.4.13), הנאשם בעל עבר פלילי, הורשע בעבירה של פריצה לרכב וגניבת טלפון נייד. במסגרת הסדר טעון שכובד, הטיל בית המשפט על הנאשם עונש של 3 חודשי מאסר והפעיל במצטבר עונש מאסר למשך 7 חודשים.

אני סבור כי מתחם העונש ההולם למכלול העבירות בת"פ 15817-05-12 הינו בין 4 ל- 8 חודשי מאסר.

במקרה שבפני לא מתקיימים שיקולים לקולא או לחומרא המחייבים סטיה מן המתחם.

ת"פ 22980-04-13

הנאשם הורשע בעבירה קבלת רכב או חלקי רכב גנובים ובעבירה של הרשאת נהיגת רכב מנועי ללא רישיון. מדובר ב-2 עבירות שאינן שלובות זו בזו ואף נעשו במועדים שונים, ולפיכך ייגזר על הנאשם עונש נפרד הגין כל אחת מהעבירות.

קבלת רכב או חלקי רכב גנובים

על עבירות של סחר ברכב אמר בית המשפט העליון כי עבירות מסוג זה "**הפכו למכת מדינה ואין מנוס אלא להטיל על מי שעוברים אותן עונשים קשים ומרתיעים**" (ע"פ 5394/94 מאהר יוסף כנעאן נ' היועץ המשפטי לממשלה).ג.

העונש הקבוע לצד עבירה של קבלת רכב או חלקי רכב גנובים זהה לזה הקבוע לצד עבירה של גניבת רכב, ועומד על 7 שנות מאסר, ויש הרואים בשתי העבירות כבעלות חומרה זהה (ראה: **ת"פ (קרית גת) 56279-02-13 ות"פ 12942-12-12 (כפר סבא) מדינת ישראל נ' שגדרי**).

הערך המוגן בעבירה של קבלת רכב או חלקי רכב גנובים הינו שמירה על קניינו של אדם ומניעת נזקים נלווים כגון העלאת תשלומי פרמיות הביטוח ומניעת עגמת נפש הנגרמת לקרבנות העבירה.

במקרה שבפני מדובר בפגיעה שאינה גבוהה בערך המוגן. מדובר במכירת אופנוע בסכום השווה ל-1,000 ש"ח כאשר שווי האמיתי לא הוכח בפני בית המשפט, וככל הידוע אינו בעל ערך רב.

בת"פ (מחוזי חיפה) 306/02 **מדינת ישראל נ' בדראנה**, הורשע הנאשם, אב ל-4, ללא עבר פלילי, בעבירה של שיבוש מהלכי משפט, שימוש במסמך מזויף וקבלת רכב או חלק גנובים (חלקים שפורקו מרכב המתלונן) והושתו עליו 15 חודשי מאסר בפועל זאת, תוך שבית המשפט מדגיש את החומרה הרבה שבעבירות אלו.

5129371

בת"פ 1037/05 (**שלום באר שבע**) **מדינת ישראל נ' אבו גויעאד יוסף ואח'** (מיום 8.11.07), הדגיש בית המשפט את החומרה הרבה הטמונה בעבירות של גניבת רכב וקבלת רכוש גנוב. באותו מקרה דובר בקבלת משאית שידוע כי נגנבה מבעליה. בנסיבות אלו הטיל בית המשפט על הנאשם שעבר את העבירות, שבעברו הרשעות מהסוג הנדון, 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

אני סבור כי בנסיבות המקרה שבפני מתחם הענישה נע בין 4 ל-8 חודשים.

הרשאת נהיגת רכב מנועי ללא רישיון

עוד הורשע הנאשם בעבירה של הרשאת נהיגת רכב מנועי למי שאינו מורשה כלל. הנאשם התיר לקטין שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה לנהוג בקטנוע.

מדובר בעבירה חמורה שבבסיס איסורה הצורך להגן על ציבור המשתמשים בדרך מפני מי שאינו הוכשר לנהיגה.

בחינת הפסיקה הנוהגת והתייחסות לנסיבות ביצוע העבירה ולפגיעה שנוצרה בערך המוגן מובילה למסקנה כי מתחם הענישה בנסיבות המקרה שבפני נע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל לתקופה של עד 4 חודשים ובנוסף, פסילת רישיון נהיגה.

העונש המתאים לנאשם

לאחר קביעת מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם יש לקבוע את העונש בתוך המתחם, לשם כך יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בהתאם לסעיף 40 יא לחוק העונשין, עליהן ניתן ללמוד מטיעוני הצדדים ומתסקיר שירות המבחן.

הנאשם רווק בן 23.5 שנה, מרצה כיום עונש מאסר בן 28 חודשים בגין הרשעתו בביצוע עבירת שוד.

הנאשם בא מרקע משפחתי עגום וקשה, כאשר מחד ננטש על ידי אמו בגיל צעיר, ומאידך נותר עם אביו, אשר היה מכור לסמים והיווה דוגמא רעה לנאשם.

הנאשם החל לצרוך סמים ואלכוהול בגיל צעיר, לא התחנך במסגרות לימודיות, שוטט בבטלה, ותקופות ארוכות היה נעדר מקום מגורים קבוע.

הנאשם אמנם נוטל אחריות על העבירות אך להתרשמות שירות המבחן מדובר באחריות מוגבלת ושטחית, ואת רוב האחריות מטיל הנאשם על האחר שהיה עמו.

הנאשם זקוק לטיפול, אך נראה כי אין הוא בשל לכך בשלב זה של חייו וגם בכלא אינו משולב בהליך שיקומי.

ללא טיפול, ישנו חשש מפני הישנות העבירות על רקע ההתמכרות ממנה סובל ומטעם זה יש מקום להשית על הנאשם עונש מאסר מותנה לצד עונש מאסר בפועל.

לאור האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- 1. 9 חודשי מאסר בפועל כאשר 6 חודשים יצטברו לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם היום ו-3 חודשים יחפפו את תקופת המאסר אותה הוא מרצה היום.**
- 2. 4 חודשי מאסר וזאת על תנאי אם יעבור הנאשם משך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירות רכוש מסוג עוון.**
- 3. 7 חודשי מאסר וזאת על תנאי אם יעבור הנאשם משך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירות רכוש מסוג פשע.**
- 4. 9 חודשי פסילה מלנהוג. הפסילה תחושב מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. הנאשם יפקיד רישיונו מיד עם שחרורו ממאסר במזכירות בית המשפט.**

ניתן היום, 31 דצמבר 2014, בנוכחות הצדדים.